

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10Cb/7/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812213672
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7812213672.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovaným: 1.) Š. W., K.. XX.X.XXXX, Z. XX, XXX XX P. B., 2.) W. W., K.. XX.XX.XXXX, Z. XX, XXX XX P. B., 3.) W. O., K.. XX.XX.XXXX, Z. XX, XXX XX P. B., zastúpeným JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom Advokátskej kancelárie Rožňava, Hviezdoslavova 4, o zaplatenie 17615,38 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Zaväzuje žalovaných v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi 11.895,35 € istiny s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 12.01.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 350,70 € súdneho poplatku a 1271,11 € trov právneho zastúpenia, trovy zaplatiť zástupcovi žalobcu TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, všetko v mesačných splátkach po 200 € počnúc od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, vždy do konca toho ktorého mesiaca, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením ktorejkoľvek splátky, v poradi: istina, úroky, trovy konania.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietla.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi 17615,36 € istiny, úrok z omeškania vo výške 383,53 € a 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 16403,11 € od 05.05.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 nadobudol pohľadávku voči žalovaným od postupcu Slovenskej sporiteľne, a.s. Bratislava. Postupca a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 30.12.2005 zmluvu č. 0511745338, na základe ktorej im boli poskytnuté peňažné prostriedky. Žalovaná v 3. rade prevzala na seba ručiteľský záväzok. Žalovaní v 1. a 2. rade si riadne neplnili svoje zmluvné povinnosti a preto žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval na zaplatenie celej dlžnej sumy vo výške 17915,38 €, ktorá pozostávala z istiny 16703,11 € a z úroku z omeškania vo výške 1212,27 € do 10.5.2011. Ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. deklarovala, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedená v prílohe zmluvy bola vygenerovaná bankovým systémom.

Žalobca poukázal na to, že žalovaný v 1. rade uznal záväzok zo zmluvy v dohode o uznaní záväzku zo dňa 17.12.2011.

Súd vydal vo veci platobný rozkaz 15Rob/65/2012-37 zo dňa 2.1.2013 podľa žaloby žalobcu. Voči platobnému rozkazu podali žalovaní v 1. až 3. rade odpor, v ktorom vzniesli námietku premlčania

nároku s poukazom na posúdenie premlčania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko sa jedná o spotrebiteľskú úverovú zmluvu. Namietali skutočnosť, že žalobca neuviedol, kedy nastala splatnosť úveru, avšak mali zato, že úverová zmluva zo dňa 30.12.2005, na základe ktorej vznikla žalobcovi pohľadávka postúpená 24.3.2011, bola už v čase postúpenia premlčaná. Ďalej namietali neplatnosť dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z dôvodu, že žalovaní ani nemali vedomosť čo je to premlčanie a nemohli platne uznať dlh, o ktorom by mali vedomosť, že je už premlčaný. Postup žalobcu pri uzatváraní tejto dohody považovali za nekalú obchodnú praktiku. Žalovaná v 3.rade namietala skutočnosť, že uznanie záväzku dlžníkom nemá účinky voči ručiteľovi podľa občianskoprávných predpisov. Navrhli preto žalobu zamietnuť.

Žalobca v konaní zdôraznil, že pohľadávka proti žalovaným v 1.až 3.rade sa stala splatnou 10.5.2011 na základe oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a preto nárok žalobcu nie je premlčaný vzhľadom na podanú žalobu dňa 26.11.2012. Žalobca poukázal na to, že žalovaní v 1. a 2.rade mali poskytnutý úver vo výške 11617,87 € a tento mali splácať v pravidelných mesačných splátkach po 162,95 € vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc od 20.1.2006 až do 20.12.2015. Žalovaná istina vo výške 16703,11 € pozostávala z neuhradeného úveru, poplatku za správu účtu a zmluvných úrokov a teda istina predstavovala súčet položiek bezhotovostného čerpania úveru, zaúčtovanie poplatku s kapitalizáciou a zaúčtovanie riadnych úrokov s kapitalizáciou znížené o bezhotovostné splátky úveru, ktoré boli uhradené vo výške 3651,60 €. Úrok z omeškania vo výške 1212,27 € bol vypočítaný podľa sadzby dohodnutej v zmluve pre úrok z omeškania vo výške 26,40 % a bol vypočítaný za jednotlivé dni omeškania.

Žalobca počas konania vzhľadom na námietku premlčania navrhol uzavretie súdneho zmiernu, kde by sa žalovaní v 1. až 3. rade zaviazali uhradiť 11926,44 € s 9 % ročným úrokom z omeškania od 5.5.2012 do zaplatenia, 50 % zaplateného súdneho poplatku a 35,42 % trov konania, na čo však žalovaní nepristúpili. Preto trval na žalobe v celom rozsahu a uplatnil si náhradu trov konania vo výške 5405,00 €.

Žalovaní v 1. až 3. rade nesúhlasili s podanou žalobou a navrhli ju zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Nesúhlasili s navrhnutým súdnym zmiernom, trvali na dôvodoch uvedených v odpore proti platobnému rozkazu. Trvali na premlčaní celej pohľadávky žalobcu a namietali platnosť akejkoľvek dohody o uznaní dlhu, pretože žalovaní keď nevedeli o premlčaní, nemá uznanie dlhu za následok účinky predpokladané v § 558 Občianskeho zákonníka. Namietali splatnosť dlžnej sumy 10.5.2011 na základe oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru. Mali zato, že nezaplatením jednotlivých splátok sa stal zročný celý dlh a preto priznanie splátok premlčaného dlhu nie je možné. Žalovaní mali zato, že nezaplatením splátok sa zrejme stal zročný celý dlh a v čase postúpenia pohľadávky dňa 24.3.2011 je možné dedukovať, že aj v čase postúpenia už bola pohľadávka premlčaná. Zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku zo dňa 7.12.2011 je potrebné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku. Uznanie dlhu je preto právne neúčinné, nakoľko žalovaní nemali vedomosť o premlčaní pohľadávky, ako to vyžaduje § 558 Občianskeho zákonníka.

Súd sa v konaní oboznámil aj s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 30.12.2005 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava a žalovanými v 1. a 2. rade vyplýva, že im bol poskytnutý úver vo výške 11617,87 € s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 11,10 % ročne, s RPMN 5,47 %, s mesačnou splátkou 162,95 € splatnou k 20. dňu v mesiaci počnúc od 20.1.2006 do 20.12.2015. Podľa článku IV bod 2,3 sa účastníci dohodli aj na možnej zmene výšky splátok pri zmene úrokovej sadzby, čo bude oznámené dlžníkom. Podľa článku V bod 3,4 sa účastníci dohodli na použití Obchodného zákonníka.

Z Dohody o ručení uzavretej podľa § 303 Obchodného zákonníka medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava a žalovanou v 3. rade vyplýva, že ručiteľ podľa § 303 a nasledujúcich Obchodného zákonníka uspokojí pohľadávku veriteľa, ktorá vznikla z Úverovej zmluvy zo dňa 30.12.2005 uzavretej so žalovanými v 1. a 2. rade.

Z oznámenia Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava zo dňa 16.10.2013 vyplýva, že nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru č. 511745338 zo dňa 30.12.2005, ktorý bol uzavretý so žalovanými v 1. a 2.rade. Z prehľadu transakcií úveru vyplýva, že bola uhradená suma 3651,60 € do 12.2.2008 a suma

100 € 26.5.2009 v prospech Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava. Nehradené boli splátky úveru od 20.11.2007 do 20.3.2011 a následne bola pohľadávka postúpená 24.3.2011 žalobcovi.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 č. 0568/2011/CE vyplýva, že Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava postúpila na žalobcu pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1 Zmluvy, pričom z prílohy č. 1 vyplýva, že bola postúpená pohľadávka z úveru č. 511745338, kde boli dlžníkmi žalovaní v 1. a 2. rade a ručiteľom žalovaný v 3. rade. Z prílohy vyplýva, že zostatok pohľadávky predstavoval 17915,38 €, z čoho istina predstavovala 16703,11 € a úroky z omeškania 1212,27 €. Posledná úhrada vo výške 100 € bola dňa 26.5.2009.

Z oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 12.4.2011 od Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava, ktoré boli adresované žalovaným v 1. až 3. rade a podané na poštovú prepravu 28.4.2011 vyplýva, že pôvodný veriteľ oznámil dlžníkom, že postúpil pohľadávku žalobcovi. Doklad o doručení tohto oznámenia nebol pripojený.

Z výzvy žalobcu k úhrade zo dňa 26.4.2011 pre žalovaných v 1. až 3. rade vyplýva, že žalobca oznamoval žalovaným, že mu bola postúpená pohľadávka a že ako nový veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 20.4.2011 z dôvodu neplatenia splátok a vyzval žalovaného v 1. rade k úhrade dlhu do 4.5.2011 a žalovaných v 2. a 3. rade k úhrade dlhu do 10.5.2011. Doklad o doručení tejto výzvy nebol pripojený.

Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 17.12.2011 vyplýva, že žalovaný v 1. rade uznal záväzok v bode 2 listiny na základe Zmluvy č. 5117445338 zo dňa 30.12.2005, kde pôvodným veriteľom bola Slovenská sporiteľňa a.s. a to v celkovej výške 16703,11 € (uvedená suma bola predmetom postúpenia pohľadávky označená ako istina). Zároveň sa zaviazal uhradiť dlh v splátkach po 800 € s prvou splátkou do 30.1.2012.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti, vzhľadom na námietku premlčania, bola žaloba zamietnutá a takisto aj v časti uplatnených úrokov z omeškania.

V konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaní v 1. a 2. rade uzavreli Zmluvu o splátkovom úvere zo dňa 30.12.2005 a k zmluve pristúpila žalovaná v 3. rade dohodou o ručení.

Z prehľadu splátok úveru vyplýva, že žalovaní v 1. a 2. rade si riadne neplnili svoje záväzky zo zmluvy o úvere a prestali uhrádzať úver počnúc splátkou 20.11.2007 a následne vykonali už len platby 12.2.2008 a 26.5.2009 v celkovej výške 3651,60 €. Žalobca nadobudol pohľadávku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.3.2011, pričom pôvodný veriteľ oznamoval žalovaným v 1. až 3. rade listom zo dňa 12.4.2011, ktorý dal na poštovú prepravu 28.4.2011, resp. 21.4.2011, že postúpil pohľadávku na žalobcu. V konaní nebolo preukázané doručenie tohto oznámenia žalovaným v 1. až 3. rade pred podaním žaloby. Tiež bolo preukázané, že pôvodný veriteľ nevyhlásil mimoriadnu splatnosť tohto úveru pred postúpením pohľadávky ani neodstúpil od zmluvy.

Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 20.4.2011 a vyzval žalovaného v 1. rade na úhradu dlžnej sumy do 4.5.2011 a žalované v 2. a 3. rade na úhradu dlžnej sumy do 10.5.2011. V konaní nebolo preukázané, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo doručené žalovaným v 1. až 3. rade.

Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 511745338 zo dňa 30.12.2015 vyplýva z článku V bod 3,4, že sa účastníci zmluvy dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú spravovať v zmysle § 262 Obchodného zákonníka príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Podľa § 262 ods. 1 až 3 Obchodného zákonníka

(1) Strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

(2) Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

(3) Touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení záväzkov zo zmlúv, pre ktoré si strany zvolili použitie tohto zákona podľa odseku 1, ak osoba poskytujúca zabezpečenie s tým prejaví súhlas alebo v čase vzniku zabezpečenia vie, že zabezpečovaný záväzok sa spravuje touto časťou zákona.

Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že účastníci si dohodli režim podľa Obchodného zákonníka vrátane ručiteľského záväzku žalovanej v 3.rade, ktorý vznikol na základe § 303 a nasledujúcich Obchodného zákonníka.

Podľa § 303 Obchodného zákonníka kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

Podľa § 306 Obchodného zákonníka

(1) Veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

(2) Ručiteľ môže voči veriteľovi uplatniť všetky námietky, na ktorých uplatnenie je oprávnený dlžník, a použiť na započítanie pohľadávky dlžníka voči veriteľovi, ak na započítanie by bol oprávnený dlžník, keby veriteľ vymáhal svoju pohľadávku voči nemu. Ručiteľ môže použiť na započítanie aj svoje pohľadávky voči veriteľovi.

(3) Ak ručiteľ uplatní voči veriteľovi neúspešné námietky, ktoré mu oznámil dlžník, je dlžník povinný nahradiť ručiteľovi náklady, ktoré mu tým vznikli.

Podľa § 307 Obchodného zákonníka

(1) Ak sa za ten istý záväzok zaručí viac ručiteľov, ručí každý z nich za celý záväzok. Ručiteľ má voči ostatným ručiteľom rovnaké práva ako spoludlžník.

(2) Ak je ručením zabezpečená iba časť záväzku, neznižuje sa rozsah ručenia čiastočným plnením záväzku, ak záväzok zostáva nesplnený vo výške, v akej je zabezpečený ručením.

(3) Pri postúpení zabezpečenej pohľadávky prechádzajú práva z ručenia na postupníka v čase, keď postúpenie oznámil ručiteľovi postupca alebo preukázal postupník.

Podľa § 308 Obchodného zákonníka ručiteľ, ktorý splní záväzok, za ktorý ručí, nadobúda voči dlžníkovi práva veriteľa a je oprávnený požadovať všetky doklady a pomôcky, ktoré má veriteľ a ktoré sú potrebné na uplatnenie nároku voči dlžníkovi.

Podľa § 310 Obchodného zákonníka právo veriteľa voči ručiteľovi sa nepremičí pred premlčaním práva voči dlžníkovi.

Zmluva o splátkovom úvere bola uzatvorená v zmysle ustanovení § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1,2 Obchodného zákonníka

(1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

(2) Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa článku 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli súčasťou zmluvy o splátkovom úvere, bol poskytovateľ úveru oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a dlžník je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú poskytovateľ úveru určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti a to v prípade, ak je dlžník v omeškaní so splatením splátok úveru viac ako 10 dní od splatnosti.

Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení, ako aj všeobecných obchodných podmienok je možné skonštatovať, že účastníci uzavreli zmluvu o splátkovom úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka a dohodu o ručení v zmysle § 303 a nasledujúcich Obchodného zákonníka, pričom v súlade s § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka sa jedná zároveň o spotrebiteľskú zmluvu. Žalovaní v 1. a 2. rade si riadne neplnili svoje povinnosti ohľadom úhrad splátok úveru a preto sa dostali do omeškania. Veriteľovi teda vzniklo právo, okrem iného, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Ohľadom každej nezaplatennej splátky úveru začala samostatne plynúť premlčacia lehota. Pôvodný veriteľ postúpením pohľadávky na žalobcu zmluvou zo dňa 24.3.2011 postúpil právo na vymáhanie dlžnej sumy na žalobcu, pričom v čase postúpenia pohľadávky táto ešte nebola premlčaná.

Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v súlade s dohodnutými všeobecnými obchodnými podmienkami platnými na zmluvu o splátkovom úvere a preto došlo k zosplateniu všetkých dovtedy nesplatených splátok úveru, čo vyplýva z oznámenia o vyhlásení mimoriadne splatnosti úveru k 20.4.2011.

Keďže žalobca v konaní nevedel preukázať doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky ani doručenie výzvy k úhrade a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru žalovaným v 1. až 3. rade a títo namietali, že by im pôvodný veriteľ, resp. žalobca pred podaním žaloby uvedené listiny doručili, súd mal zato, že najskôr uvedené listiny boli žalovaným v 1. až 3. rade doručené dňa 11.1.2013, keď im súd doručil žalobu a prílohy obsahujúce aj tieto listiny. Žalovaní v 1. až 3. rade sa teda najneskôr v tento deň dozvedeli o postúpení pohľadávky a tiež o tom, že bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a že boli vyzvaní na plnenie zostatku dlhu a preto od nasledujúceho dňa, teda od 12.1.2013 sa žalovaní v 1. až 3. rade dostali do omeškania. Preto súd od tohto dňa priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy a to v súlade s ustanovením § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Keďže sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu a dlžníkmi sú spotrebiteľia, úroky z omeškania boli priznané do výšky ustanovenej podľa občianskeho práva.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka uprednostňuje použitie ustanovení Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských zmluvách aj v prípade, keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Preto súd pre posúdenie otázky námietky premlčania nároku žalobcu uplatnenej žalovanými v 1. až 3. rade použil ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa Zmluvy o splátkovom úvere žalovaní v 1. a 2. rade mali uhrádzať splátky k 20. dňu toho ktorého mesiaca až do 20.12.2015. Žalobca podal žalobu dňa 30.11.2012 a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania všetky neuhradené splátky splatné tri roky pred podaním žaloby boli premlčané a teda nepremlčané ostali splátky splatné dňa 20.12.2009 a všetky nasledujúce. Súd preto dospel k záveru, že povinnosťou žalovaných v 1. a 2. rade bolo uhradiť splátky za obdobie od 20.12.2009 do 20.12.2015 mesačne po 162,95 €, čo predstavuje 11895,35 € (73 splátok x 162,95 €). Preto súd zaviazal žalovaných v 1.a 2.rade a žalovanú v 3.rade spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi všetky nepremlčané splátky zostatku úveru, u ktorého došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a žalovaní v 1.až 3.rade sa o tom najneskôr dozvedeli 11.1.2013, keď prevzali žalobu a listinné dôkazy.

Čo sa týka žalobcom predloženej Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku, podpísanú žalovaným v 1.rade dňa 17.12.2011, nedošlo ňou k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Súd dospel k záveru, že konanie žalobcu, ktorým dal podpísať Dohodu zo dňa 17.12.2011 je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože žalobca využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď žalovaný v 1.rade zrejme nemal vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť. Úmyslom žalobcu bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti žalovaného ako spotrebiteľa. Súd takéto konanie považuje za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 citovaného zákona, pričom takéto konanie považuje aj za konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon je teda neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto praktika podstatne zasahuje do práv spotrebiteľa, pričom žalobca postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti. Uznanie záväzku ako nekalkej obchodnej praktiky žalobcu je neplatné a preto súd prihladol na námietku premlčania a nepriznal žalobcom uplatnené nároky z titulu jednotlivých splátok, ktorých splatnosť nastala pred 30.11.2009. Navyše žalovaní v 1. a 2. rade dlh neuznali, takže voči nim by uznanie dlhu žalovaným v 1. rade nebolo účinné.

Podľa ustanovenia § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, t.j. v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere, (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31. decembra 2007, t.j. v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), sa na účely tohto zákona rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka:

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 100 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka:

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremľčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

(3) Nepremľčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení, súd považuje za nepochybné, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanými v 1. a 2. rade zmluvu o úvere, ktorá je ako typ zmluvy upravená v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti účastníkov ako zmluvných strán sa preto spravujú ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V prejednávanej veci súd zároveň dospel k záveru, že nakoľko žalovaní v 1. a 2. rade vystupovali v danom prípade pri podpise zmluvy ako fyzické osoby, ktoré úverom zabezpečovali svoje potreby, teda ako spotrebiteľia, zatiaľ čo právny predchodca žalobcu konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ, pričom išlo o formulárovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačnom formulári, do ktorého sa vpisujú iba meniace sa údaje, a teda jej obsah nemohli žalovaní podstatným spôsobom meniť, respektíve ovplyvniť, je predmetná Zmluva o splátkovom úvere svojím charakterom zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle citovaného ustanovenia § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý síce neupravuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako osobitný zmluvný typ, avšak obsahuje určitý právny rámec pre všetky zmluvné typy uzavreté či už podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené a tiež so zreteľom na skutočnosť, že hoci ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere výslovne neuvádzalo zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu, v zmysle v tom čase platného ustanovenia § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. treba za spotrebiteľskú zmluvu považovať každú zmluvu uzavretú podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ako aj s ohľadom na povahu zmluvných strán, súd ustálil, že v danom prípade došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Za tohto stavu, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou je v danom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je vo vzťahu k zmluve o úvere Obchodný zákonník, je potom nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (napríklad uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.09.2014, sp. zn. 6Co/139/2013). To znamená, že jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, predmetná Zmluva o splátkovom úvere musí mať aj náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch.

Preto súd pri posudzovaní dôvodnosti námietky premlčania vznesenej žalovanými v 1., 2. a 3. rade ako aj pri aplikácii citovaného ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého by súd v danej veci ako v spotrebiteľskej veci musel *ex offio*, t.j. aj bez námietky účastníka konania, prihliadnuť na premlčanie nároku žalobcu, vychádzal s poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka z právnej úpravy inštitútu premlčania obsiahnutej v Občianskom zákonníku. Predmetná vec je totiž spotrebiteľským úverom, na ktorý musí dopadať regulovaná osobitná právna úprava tak zákona o ochrane spotrebiteľa, ako i Občianskeho zákonníka. Musí byť preto v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa, ak v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu občianskeho práva, a nie podnikateľského práva. Použitie nevýhodnejšieho

Hodnota jedného úkonu z predmetu sporu bola určená správne vo výške 336,94 €. Žalobca si nesprávne účtoval za úkon pokus o zmier, nakoľko takýto úkon ustanovenie § 14 citovanej vyhlášky v platnom znení ku dňu vykonania úkonu nepozná. Pri úkone účasť na pojednávaní dňa 19.03.2014 si žalobca uplatňoval náhradu za celý úkon, pričom pojednávanie bolo odročené bez prejednaní a preto za tento úkon žalobcovi patrí náhrada len vo výške jednej štvrtiny podľa § 14 ods. 5 písm. b) citovanej vyhlášky v sume 84,23 €. Pri úkone účasť na pojednávaní 25.04.2014 si účtoval sumu 84,24 €, pričom správne má byť 84,23 €. V ostatnej časti si žalobca trovy konania pozostávajúce z odmeny, resp. z hotových výdavkov v časti cestovného a náhrady za stratu času uplatnil správne.

Preto súd dospel k záveru, že žalobcovi by patrila pri 100 % úspechu náhrada trov za 7 úkonov právnej pomoci vo výške 2527,04 € + 71,20 € RP + 20 % DPH = 3117,89 € + cestovné s DPH 126,57 € + náhrada za stratu času s DPH 387,29 € = 3631,75 €.

Pomerná časť náhrady trov konania patriaca žalobcovi vo výške 35 % zo sumy 3631,75 € predstavuje 1271,11 €.

Žalobca celkovo uhradil súdny poplatok vo výške 1002,00 € a preto mu patrí pomerná časť náhrady súdneho poplatku vo výške 35 %, čo predstavuje 350,70 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a Občianskeho súdneho poriadku), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.